

**A Kúria
mint másodfokú bíróság**

végzése

Az ügy száma: Fpkf.III.30.127/2026/3. szám

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Bajnok István előadó bíró

Dr. Gáspár Mónika bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

Az adós: adós1

Az adós jogi képviselője: Hódy Ügyvédi Iroda cím1

A hitelező: hitelező1

A hitelező képviselője: Winkler, Barna és Társai Ügyvédi Iroda cím2

Az ügy tárgya: felszámolás

A fellebbezést benyújtó fél: adós

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Fővárosi Ítéltábla 30.Fpkf.43.290/2026/2.

Rendelkező rész

A Kúria az ítéletábra végzését hatályon kívül helyezi, és az ítéletábrát új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: törvényszék) a hitelező 2025. május 15-én előterjesztett kérelmére a 11. sorszámu végzésével megállapította az adós fizetéseképtelenségét és főeljárásban elrendelte a felszámolását.

[2] E végzés kézbesítése elektronikus úton valósult meg, az elektronikus tértivevény szerint a küldeményt a címzett adós nem vette át, a második értesítést 2025. augusztus 8-án kapta meg. A törvényszék 2025. szeptember 24. napján kelt 12. sorszámu végzésével tájékoztatta az adóst, hogy a kézbesítési fikció szerint a 11. számú végzés 2025. augusztus 15. napján kézbesítettnek minősül, majd a 2025. szeptember 29-én kelt 13. sorszámu végzésével megállapította, hogy a 11. sorszám alatti végzés 2025. szeptember 2. napján jogerőre emelkedett.

[3] Az adós a törvényszék 11. sorszámu végzése ellen 2025. október 16-án fellebbezést, a fellebbezési határidő elmulasztása miatt igazolási kérelmet, továbbá a 11. sorszámu végzés vonatkozásában kézbesítési kifogást terjesztett elő. Beadványában előadta, hogy azért mulasztotta el a fellebbezési határidőt, mert a törvényszék a kézbesítési fikció beálltáról szóló határozatát késedelmesen, csupán 2025. szeptember 24-én hozta meg, melyet 2025. október 2. napján töltött le, így önhibáján kívül nem volt módja a fellebbezési határidő megtartására. Hangsúlyozta, a 11. sorszámu végzésről csak a 12. sorszámu végzés átvételével, 2025. október 2-án értesült, az ettől számított 15 napon belül pedig az igazolási kérelmét, valamint a végzés elleni fellebbezését egyaránt előterjesztette.

[4] A törvényszék a 31. sorszámu végzésével az adós kézbesítési kifogását és a felszámolási eljárás alatti mulasztás miatti igazolási kérelmét is visszautasította. Ezt a végzést – az adós fellebbezése folytán eljárva – a Fővárosi Ítéletábra 30.Fpkf.43.291/2026/2. számú jogerős végzésével helybenhagyta.

A fellebbezéssel támadott határozat

[5] Az ítéltábla a törvényszék 11. sorszámú végzésével szembeni fellebbezési határidő elmulasztása miatt az adós által előterjesztett igazolási kérelmet és a fellebbezést visszautasította.

[6] Határozatának indokolása szerint az igazolási kérelem elkésett, ezért a fellebbezés érdemben nem bírálható el.

[7] Rögzítette, hogy a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 6. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 365. § (6) bekezdése szerint a fellebbezés határideje 15 nap. A törvényszék 11. sorszámú végzése kézbesítési fikció folytán 2025. augusztus 15. napján az adós részére kézbesítettnek volt tekintendő, amelytől számítottan a 15 napos határidő 2025. szeptember 1. napján telt el. Ehhez képest az adós csupán 2025. október 16. napján terjesztette elő igazolási kérelmét.

[8] Hangsúlyozta, hogy a Pp. 150. § (1) bekezdése alapján az igazolás a vétlen, önhibán kívüli mulasztás orvoslásának eszköze. Abban az esetben, ha a fél a határidőt elmulasztja, a Pp. 153. § (2) bekezdés b) pontja értelmében az igazolási kérelmet vissza kell utasítani. A méltányos elbírálás követelménye nem jelenti azt, hogy méltányosságból el lehetne tekinteni az igazolási kérelem késedelmes előterjesztésének következményeitől (Kúria Fpkf.III.30.312/2023/2.).

[9] Az ítéltábla megállapította, hogy a jelen esetben az adós az általa elmulasztott fellebbezési határidő utolsó napjától számított 15 napon túl terjesztette elő az igazolási kérelmét. Hivatkozott ugyanakkor arra, hogy a kézbesítési fikcióról késve, 2025. október 2. napján szerzett tudomást, ami a bíróság késedelmes ügyintézésére vezethető vissza. Az adós által előterjesztett kézbesítési kifogás jogerősen elutasításra került, ennek során pedig a bíróság megállapította, hogy a 11. sorszám alatti végzés kézbesítése az adós számára szabályszerűen megtörtént. Az, hogy az adós a cégkapujára megküldött bírósági küldeményt a rendelkezésére álló határidő alatt nem töltötte le – az ítéltábla megítélése szerint – olyan önhibának minősül, amely alól nem mentesíti az a tény, hogy az elsőfokú bíróság a 12. sorszám alatti kézbesítési fikcióról tájékoztató végzését késve, 2025. szeptember 24. napján küldte meg az adósnak. Következésképpen az adósnak az igazolási kérelmet az elmulasztott határidő utolsó napjától számítottan 15 napon belül kellett volna előterjesztenie, amire azonban e határidőn túl került sor, így az igazolási kérelem az ítéltábla szerint elkésett.

[10] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a 11. sorszámú végzéssel szembeni fellebbezési határidő elmulasztása miatt előterjesztett igazolási kérelmet a Cstv. 6. § (3) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 153. § (2) bekezdés b) pontja alapján, míg az elkésett fellebbezést a Pp. 366. § (1) bekezdése és a Pp. 367. § (1) bekezdése alapján visszautasította.

A fellebbezés és az észrevétel

[11] Az ítéletábra végzése ellen az adós terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen a végzés megváltoztatásával az igazolási kérelemnek helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan pedig az ítéletábra új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[12] Arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 151. § (1) bekezdésének téves értelmezésével állapította meg az igazolási kérelem elkészítségét és jogszabálysértő módon utasította azt vissza. A Pp. hivatkozott rendelkezésének helyes értelmezésével ugyanis a 15 napos szubjektív határidő akkor veszi kezdetét, amikor a mulasztó fél vagy tényszerűen tudomást szerez a mulasztásról, vagy ha már a mulasztásról tudomást szerzett, az elmulasztott percelékemény megtételének akadályá elhárult.

[13] A jogerős végzés a 15 napos határidő tekintetében azt rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság 11. sorszámú végzése kézbesítési fikció folytán 2025. augusztus 15. napján az adós részére kézbesítettnek volt tekintendő, melytől számítottan a 15 napos határidő 2025. szeptember 1. napján telt el. A Pp. 151. § (1) bekezdése azonban az igazolási kérelem előterjesztését kettős időbeli korlát közé szorítja. Irányadó egyrészt az elmulasztott határnaptól vagy a határidő utolsó napjától számított – adott esetben a mulasztó fél tudomásszerzésével, illetve az akadály megszűnésével kezdődő –, ezáltal szubjektív jellegű tizenöt napos határidő, az igazolási kérelem előterjesztésének objektív határideje pedig a mulasztástól számított három hónap.

[14] A fentiek alapján – utalva az igazolási kérelmében már előadottakra – fenntartotta, hogy a törvényszék 11. sorszámú felszámolást elrendelő végzéséről csupán 2025. október 2-án, a 12 sorszámú végzésből értesült először, amelyben a törvényszék közölte vele, hogy a 11. sorszámú végzés kézbesítési fikció útján minősül kézbesítettnek 2025. augusztus 15. napjával. A fentiek miatt álláspontja szerint a tudomásszerzés időpontja 2025. október 2. napja volt, így a 2026. október 16. napján benyújtott igazolási kérelme nem minősül elkészítettnek.

[15] Az igazolási kérelme érdemét illetően pedig megismételte, hogy azért mulasztotta el a fellebbezési határidőt, mert a törvényszék a kézbesítési fikció beálltáról szóló határozatát késedelmesen, csupán 2025. szeptember 24-én hozta meg, amit 2025. október 2. napján töltött le, így önhibáján kívül nem volt módja a fellebbezési határidő megtartására.

[16] A hitelező a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[17] A Kúria az ítéletábra végzése ellen benyújtott fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdés c) és d) pontja alapján bírálta el, és azt annyiban alaposnak találta, hogy az ítéletábra tévesen utasította vissza az igazolási kérelmet elkészítség miatt.

[18] A Kúria előrebocsátja, hogy a Pp. 153. §-ának szabályozása szerint az igazolási kérelem elbírálása két egymást követő lépcsőben történik. A bíróság a Pp. 153. § (2) bekezdésében foglaltak szerint először megvizsgálja, hogy az igazolási kérelem érdemben

egyáltalán elbírálható-e, vagyis nem kell-e azt valamely törvényi kizáró ok miatt visszautasítani. E törvényes okok, hogy nem kizárt-e az igazolási kérelem, nem késett-e el, illetve az elmulasztott cselekmények pótlása megtörtént-e.

[19] Amennyiben a visszautasítás törvényi feltételei nem állnak fenn, úgy a második lépcsőben történik meg az igazolási kérelem érdemi elbírálása, azaz annak a megvizsgálása, hogy az önhiba hiánya a mulasztásban megállapítható-e.

[20] E két eljárási szakaszt azonban világosan el kell különíteni, és az első lépcsős vizsgálatot, azaz a kizárási okok esetleges fennállásának – köztük az igazolási kérelem előterjesztésére nyitva álló határidő megtartottságának – a vizsgálatát nem lehet azonosítani az igazolási kérelem érdemi elbírálásával, azaz mulasztás vétlenségének a vizsgálatával, hiszen az utóbbi megítélése a második lépcsőben történhet csak.

[21] Az igazolási kérelem előterjesztésének határideje elsődlegesen a mulasztástól számított 15 nap, azzal, hogy amennyiben a mulasztás csak később jutott a mulasztó fél tudomására vagy a cselekmény megtételében őt akadályozó körülmény később hárult el, a 15 napos határidő a tudomásszerzéstől vagy az akadály elhárulásától kezdődik.

[22] A konkrét esetben az adós megfelelően valószínűsítette, hogy a mulasztás okáról csupán a törvényszék 12. sorszámú végzéséből (annak átvételével) értesült, következésképp a tudomásszerzés időpontja 2025. október 2. napja volt. Ezzel ellentétes eljárási adat nem áll rendelkezésre. Az igazolási kérelmét ehhez képest határidőben, 2025. október 16-án terjesztette elő.

[23] Az ítéletábra – végzése indokolásából kitűnően – nem is azt állapította meg, hogy az adós nem valószínűsítette a tudomásszerzés időpontját, hanem már az első lépcsőben azt vonta vizsgálat alá, hogy az adós az igazolási kérelme érdemében előadott érvelés alkalmas-e az önhiba hiányának megállapítására. Erre azonban helyes eljárás esetén nem kerülhetett volna sor, az ítéletábra tehát elkészttség miatt nem utasíthatta volna vissza az igazolási kérelmet, hanem azt érdemben kellett volna elbírálnia.

[24] Arra önmagában helytállóan utalt az ítéletábra, hogy méltányosságból nem lehet eltekinteni az igazolási kérelem késedelmes előterjesztésének következményeitől. Ugyanakkor ez azt is jelenti, hogy amennyiben a mulasztó fél megfelelően valószínűsíti a tudomásszerzés időpontját, következésképp az igazolási kérelem határidőben történő előterjesztését, abban az esetben a bíróság az igazolási kérelmet nem utasíthatja vissza elkészttség miatt, hanem érdemben kell állást foglalni az igazolási kérelemről, azaz megítélni a mulasztás vétlenségét.

[25] Az ezzel ellentétes álláspont elfogadása kiüresítené a Pp. 151. § (1) bekezdésének az igazolási kérelem előterjesztésére biztosított szubjektív határidőre vonatkozó szabályát, ahogyan az jelen esetben is történt. Az ítéletábra ugyanis az eljárással és az igazolási kérelem visszautasításával lényegében elzárta az adóst attól, hogy igazolja mulasztásának vétlenségét.

[26] Mindezekre tekintettel a Kúria ezért az ítéltábla végzését Pp. 389. §-a folytán alkalmazandó 381. §-a alapján hatályon kívül helyezte, és az ítéltáblát új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[27] A megismételt eljárásban az ítéltáblának a kifejtettek szerint eljárva az adós igazolási kérelmét érdemben kell elbírálnia.

[28] A Kúria előtti eljárásban a hitelező és az adós a Pp. 81. § (1), (2) és (5) bekezdésének megfelelően a fellebbezési eljárási költségeiket nem számították fel, ezért a Kúria ezeknek a Pp. 386. § (3) bekezdése szerinti megállapításáról sem dönthetett a Pp. 81. §-a és 82. § (3) bekezdése alapján.

[29] A Kúria a fellebbezést a Pp. 391. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[30] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A döntés elvi tartalma

A Pp. 153. §-ának szabályozása szerint az igazolási kérelem elbírálása két egymást követő lépcsőben történik. E két eljárási szakaszt világosan el kell különíteni, és az első lépcsős vizsgálatot, a kizárási okok esetleges fennállásának – köztük az igazolási kérelem előterjesztésére nyitva álló határidő megtartottságának – a vizsgálatát nem lehet azonosítani az igazolási kérelem érdemi elbírálásával, azaz a mulasztás vétlenségének vizsgálatával, hiszen az utóbbi megítélése csak a második lépcsőben történhet.

Budapest, 2026. június 23.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István s.k. előadó bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró